

Resumé

Jan Antonín Reichenauer byl významným pražským skladatelem první třetiny 18. století. I když chrámová tvorba zaujímá v jeho díle zásadní postavení, byl znám také jako skladatel instrumentálních skladeb. Chrámová díla, mše, moteta, offertoria, duchovní árie, litanie a nešpory byly často označovány nepřesným jménem skladatele (Reichenaur, Reichenau) a hrály se na pražských i mimopražských chrámových kůrech. Mimo české hudební sbírky a archivy (Archiv Pražského hradu, Hudební sbírka Rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou, skladby z fondů klášterů, soustředěné v Českém muzeu hudby) se mnoho instrumentálních skladeb dochovalo v Drážďanech, ve Wiesentheidu, Darmstadtu a ve Vratislavi. Reichenauerovo dílo bylo ovlivněno neapolskou školou z 1. poloviny 18. století, zvláště díly F. Duranta a D. Sarra.

O jeho životě existují jen kusé zprávy. Mnoho informací jsem našel v křestních a úmrtních matrikách malostranských kostelů. Z doby kolem roku 1723 pocházejí záznamy o jeho působení v Praze v šlechtické kapele hraběte Václava Morzina jakožto skladatele instrumentálních i chrámových skladeb. Současně s jeho postavením skladatele ve šlechtické kapele můžeme předpokládat, že s největší pravděpodobností působil i jako regenschori v jednom z pražských kostelů, protože se dochovalo množství jeho chrámových skladeb.

Diplomová práce v jistém smyslu navazuje na moji bakalářskou práci, která pojednávala o rozsáhlé Reichenauerově kompozici *Vesperae de Confessore*. S ohledem na skladby k liturgické bohoslužbě je tato práce pokračováním a je zaměřena na obsáhlou tvorbu litaní, které zaujímají u Reichenauera vedle offertorií nejpočetnější skupinu zhudebňovaného liturgického textu. Litanie byly v baroku často zhudebňovány a představovaly velmi prokomponovaný celek. Můžeme v nich najít typickou ukázkou dobového hudebního jazyka. V díle Reichenauerově jsou nejvíce zastoupeny loretánské litanie, které odpovídaly tehdy rozšířenému mariánskému kultu. Jsou dokladem o chrámovém provozu, při kterém litanie zněly, za hudebního doprovodu nástrojů, se sólisty a s ansámblem zpěváků. V kontextu Reichenauerovy tvorby jsou nepominutelným faktem. Předkládám také katalog litaní podle hledisek RISMu, komparaci jednotlivých skladeb s

jejich zařazením do jednotlivých hudebních sbírek. K získání uceleného obrazu barokní Prahy je začlenění Reichenauerova díla do něj nesmírně důležité.